

ת"פ 39807/06/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד י.מ. - בעצמו, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 39807-06-17 מדינת ישראל נ' מ'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ

נגד
י.מ. - בעצמו - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אוהד חן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 6.9.17 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות, כדלקמן:

באישום הראשון - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ובעבירה של שימוש בכוח או באימים למנוע מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט - 1969.

לפי האישום הראשון, ביום 12.6.17 בשעה 18:30 לערך, בעקבות דין ודברים עם המתלוננת, התעצבן הנאשם, הרים את המתלוננת באוויר, סחב אותה לכיוון המרפסת, תוך שהוא אומר לה "זה הסוף שלך". המתלוננת התנגדה והפילה עצמה לרצפה, וכתוצאה מכך, נחבט ראשה בחוזקה ברצפה. בנסיבות אלו, חנק הנאשם את המתלוננת וניסה לסתום את פיה. בהגיע שוטרים לדירה על מנת לעכב את הנאשם, לא נענה הנאשם לבקשת השוטרים כי יתלווה אליהם. בהמשך לכך, הודיע שוטר לנאשם כי הוא עצור ואחז בו, ובתגובה, הנאשם דחף את השוטר, השתחרר מאחיזתו, רץ למרפסת וניסה לקפוץ ממנה. מיד בסמוך לאחר מכן, ניסה השוטר לאזוק את הנאשם, אשר השתולל והניף את ידו. כתוצאה מכך, נחבל השוטר מהאזיק בפניו ודימם מהגבה ומאצבעות ידיו;

באישום השני - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, כשנה וחצי לפני יום 12.6.17, ובהיות המתלוננת בהיריון עם בנם הצעיר, זרק הנאשם על המתלוננת בקבוק מים;

באישום השלישי - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, לאחר הולדת בנם הצעיר של הנאשם והמתלוננת, העירה המתלוננת את הנאשם, ובתגובה, התעצבן הנאשם והכה אותה בברכה;

באישום החמישי - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין .

לפי האישום החמישי, כחודש לפני יום 12.6.17, העירה המתלוננת את הנאשם, ובתגובה נטל הנאשם מגב ודחף באמצעותו את המתלוננת;

באישום השישי - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי האישום השישי, כחודש לפני יום 12.6.17, ובהיות הנאשם והמתלוננת ברכב בדרך לבאר-שבע, התעצבן הנאשם על המתלוננת משום שעישנה ברכב, בלם בחוזקה את הרכב ואמר: "את לא יוצאת מפה בחיים אני יהרוג את שתינו" (הטעויות במקור - א.פ.).

2. לפי הסדר הטיעון שבין הצדדים, הנאשם נשלח לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.1.18 עולה כי הנאשם גדל במסגרות חינוך חרדיות ומגיל 13 שולב בפנימיות. בגיל 16 עבר לאאאא שם השתלב בפנימייה חרדית ובהמשך עבד שם כמדריך. הנאשם חווה בדידות ונדרש להתמודד באופן הישרדותי. את המתלוננת הכיר באאאא ונישא לה בהיותו בן 21 והיא בת 17, בניגוד להכוונת הוריהם ובתמיכה כלכלית מוגבלת. בשלב מסוים עברו להתגורר בישראל וחוו קשיי תקשורת, ויכוחים ומאבקי כוח, בין היתר על רקע סוגיות הקשורות לניהול משק בית משותף ולטיפול בילדים. בתקופה שקדמה לאירועים מושא כתב האישום, הקונפליקטים בין בני הזוג הסלימו והנאשם היה שרוי בסערת רגשות ואיבד שליטה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלוננת. שירות המבחן תיאר את הליך הטיפול שעבר הנאשם, תחילה שהה במסגרת סגורה "בבית נועם" ובהמשך שוחרר להוסטל והותר לו לצאת לעבודה ולבית הוריו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אחריות ונכונות לבחון את התנהגותו הבעייתית והאלימה וכי עבר כברת דרך ופיתח מודעות כחלק מהליך הטיפול. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מקפיד להגיע לפגישות, מציב מטרות טיפוליות ומגלה מוטיבציה גבוהה לשינוי. שירות המבחן העריך כי הנאשם נמצא בטיפול המותאם לצרכיו וכי הסיכון במצבו להישנות עבירות פחת.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולהטיל עליו מאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו ושלמות נפשו של אדם וכן הגנה מפני הפניית מלל מאיים כלפי אדם. לצד זאת, נפגעה היכולת של שוטרי משטרת ישראל לבצע תפקידם כדן. לטענתה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה לאור הצטברות המעשים, ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו בכתב האישום. גם כאשר שוטרים הגיעו למקום, הנאשם דחף שוטר וגרם לו לחבלה.

5. לטענתה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל האישומים הנע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין עמוד 2

מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

6. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו ונעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם והמתלוננת נישאו בגיל צעיר וחוו קשיי תקשורת, הנאשם מביע צער וחרטה ומגלה אמפתיה למתלוננת. מהתסקיר עולה גם כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. עם זאת, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת מאסר על תנאי.
7. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם הכולל מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
8. בא כוח הנאשם טען, כי העבירות בוצעו על רקע זוגיות צעירה וחוסר יכולת להתמודד עם קשיים.
9. עוד טען כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עבר תהליך של טיפול מאז שחרורו ממעצר, תחילה בבית נועם שהיא מסגרת סגורה בה שהה משך מספר חודשים, ובהמשך המשיך בטיפול במסגרת פתוחה. מכאן טען, כי יש לעודד נאשמים לקחת חלק בהליכים מעין אלו; לנאשם חובות ממששים; הנאשם והמתלוננת התגרשו.
10. לטענתו, בנסיבות מעין אלו, יש להעדיף את הגישה השיקומית, ולהסתפק בהטלת מאסר על תנאי, ולחלופין, להסתפק בימי מעצרו של הנאשם מיום 12.6.17 ועד יום 23.7.17.
11. מכאן עתר להסתפק בהטלת מאסר על תנאי וצו מבחן, ולחלופין במאסר כמשך ימי מעצרו.
12. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מתחרט על מעשיו ומצוי בהליך טיפולי אינטנסיבי. עוד מסר כי הוא עובד במסעדה.

דין והכרעה

13. באת כוח התביעה טענה למתחם ענישה אחד, הכולל את מכלול האישומים, ומטעם זה אקבע מתחם עונש אחד.
14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
15. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, ביטחונן ושלוות נפשן של נשים. כן נפגעה ההגנה מפני הפניית מלל מאיים כלפי אדם. לצד זאת, נפגעה היכולת של שוטרי משטרת ישראל לבצע תפקידם כדין. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה לאור הצטברות העבירות, הכוללות גם תקיפות וגם איומים, ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו בכתב האישום. גם כאשר שוטרים הגיעו למקום, הנאשם דחף שוטר וגרם לו לחבלה.
16. מטבע הדברים, הפסיקה כוללת מקרים רבים שבהם הורשעו הנאשמים בביצוע מספר עבירות של תקיפה ואיומים, לצד עבירות נלוות, וישנם הבדלים בין מקרה למקרה מבחינת היקף העבירות וחומרתן. עם זאת, ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות דומות בהיקפן ובמהותן, מהפסיקה שלהלן (רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל**).

(2.11.10); רע"פ 4140/10 אללה נ' מדינת ישראל (6.9.10); עפ"ג (מרכז) 46721-02-10 לאוסקי נ' מדינת ישראל (6.5.10); ת"פ (רח') 59508-12-12 משטרת ישראל נ' פלוני (17.3.14); ת"פ (רמ') 21168-10-10 מדינת ישראל נ' גרע (28.4.11); ת"פ (ראשל"צ) 3942/08 מדינת ישראל נ' רומנקו (1.11.09)).

17. הפסיקה מלמדת, שכאשר מדובר במספר רב של עבירות אלימות בתוך המשפחה, לצד התנגדות למעצר שאף גרמה לשוטר חבלה, עונש הכולל מאסר על תנאי בלבד, אינו חלק ממתחם העונש ההולם.

18. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהם הורשע הנאשם נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

19. לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו ונעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם והמתלוננת נישאו בגיל צעיר וחוו קשיי תקשורת, הנאשם הביע צער וחרטה וגילה אמפתיה למתלוננת. מהתסקיר עולה גם כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ממושך, לרבות שהייה במסגרת סגורה "בית נועם", ושיתוף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. עם זאת, איני מוצאת מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת מאסר על תנאי, וזאת משום שעונש זה אינו כלול במתחם העונש ההולם; את ימי המעצר של הנאשם מיום 12.6.17 ועד יום 23.7.17, יש לנכות מהעונש שיוטל.

20. גם לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, למרות הליך השיקום שעבר הנאשם, וזאת משום שלא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת.

21. מכאן, שהעונש ההולם את העבירות נמצא בתחתית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים.

22. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 5.2.18 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, אשר יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 5.2.18, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.6.17 ועד יום 23.7.17. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 12.4.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מתנאי עבודות השירות עלולה להביא לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה מסוג אלימות כלפי בת זוג במשך 3 שנים מהיום;

ג. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה 10, פיצויים בסכום של 3,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.3.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

